

عنوان مقاله:

مطالعه قاضی و قضاوت در آثار مولوی

محل انتشار:

کنفرانس جهانی افق های نوین در علوم انسانی، آینده پژوهی و توانمند سازی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مهديه بیاتی نیا - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد زاهدان، دانشکده علوم انسانی کارگروه زبان و ادبیات فارسی

حمید صمصام - دانشگاه آزاد اسلامی واحد زاهدان، دانشکده علوم انسانی، گروه زبان و ادبیات فارسی

حبیب جدیدالاسلامی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد زاهدان، دانشکده علوم انسانی، که زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

شعر شاعران هر دوره بیانگر حقیقت زندگی و آینه ای در برابر جامعه می باشد. عدالت از مهم ترین نیازمندی های بشر می باشد که لازمه آن در هر زمان و مکان ضرورت دارد زیرا رعایت این اصل احترام به حقوق دیگران را به افراد بشر تعلیم می دهد تا به هیچ وجه در صدد تعدی و تجاوز از آن برنمایند. صحنه ای در کنار ستایشی فراوان خود از عدالت ورزی شاهان و وزیران، بر عدالت گستری کارگزاران دستگاه قضایی تأکید فراوان کرده و بسیاری از قاضیان منفی موضع خود را مورد تعریف و تمجیدهای شاعران قرار داده است. عدالت، محوری ترین اصل حکومت از نظر فردی است که در صورت رعایت آن، جلوه های مثبتش در جامعه نمایان می گردد چهره هایی چون، رفع ظلم در جامعه، رفع نیازهای اقتصادی مردم، اجرای دقیق قوانین، آسایش مردم، توسعه عمرانی و عاقبت به خیری. خاکمان در سرای فانی و باقی، عدالت از واژگان مورد توجه مولانا نیز هست که از سر اعتقاد و آگاهی از تأثیر وجوه عدالت در جامعه بارها این بازی بالا را در آثار و اشعار خود به کار برده است. واقع بینی توام با آرمان گرایی مولانا سبب گردیده تا وی در عین حال که به تضعیف جامعه آرمانی و مطلوب بپردازد از توجه به واقعیت های دنیای سیاست و رابطه نیروهای موجود در جامعه غافل نباشد.

کلمات کلیدی:

قاضی و قضاوت، مولوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/486046>

